

l'ull ignorant

"Què fa aquesta gent?" és el primer que se'm va venir al cap quan vaig veure, en una plaça del barri de Sants, uns joves fent equilibris els uns sobre els altres, elevant-se a uns pocs metres de terra. Val a dir que ho feien amb ordre i disciplina, obeint les ordres d'un home afònic que cridava amb l'únic fil de veu que li quedava, a la vegada que gesticulava abundantment. Se'l veia estressat, li faltava veu per fer-se sentir i mans per fer totes les indicacions necessàries. Voluntat no li mancava.

Lluny de conformar-se amb el parell de pisos humans assolit, del no res van aparèixer altres nois igualment vestits, que es van afegir a l'espectacle, mentre la meua desconfiança sobre l'estabilitat de l'obra creada augmentava. "Prendran mal" és el següent que se'm va passar per la meua atemorida ment. Potser m'estic fent vell per presenciar aquest agosarat repte a la gravetat.

S'aguantaven. Increïble. Encara més gent s'afegia al repte. A terra, un infant plorava. Jo també ho faria, si em fessin pujar allà dalt. M'aferraria a un fanal, si pogués. Després d'animar-lo, finalment el vailet va accedir a participar en la figura humana. "Serà inconscient?

Que no hi ha ningú aquí amb una mica de seny?". No podia creure el que veia. Tot decidit, s'obrí pas entre una multitud familiaritzada amb aquesta classe d'esdeveniments. Un home gros l'engrapà i l'enfilà sobre una massa de gent que feia de base de la torre humana. Des d'allà començà a escalar per l'esquena dels seus companys. S'ha de dir que tenia una habilitat envejable. Va arribar a dalt de tot en un obrir i tancar d'ulls. Va fer el cim, i mentre tocava el cel amb la mà, les nostres mirades es van creuar. Semblava posseït per quelcom, una barreja entre inconsciència, orgull, satisfacció i pànic. De cop i volta, tot plegat semblava tenir sentit: un castell. Una colla. Els Xics. Aplaudiments.

Amb més velocitat que l'emprada per pujar, van baixar tots. Cap ferit. Van rebre més aplaudiments. Aquests se'ls van merèixer per permetre'ns deixar de patir. Uns quants van comentar la jugada. Jo vaig seure en un banc: mirar cap amunt em mareja.

David Vallès

petit incís de la secció sospito

Hola a tots. Després de tants anys la Secció Sospito, de la qual sóc l'únic membre en actiu, es decideix a fer un petit balanç de tot allò que ha passat durant nou anys ininterromputs de castells, festes i marros.

Durant un temps aquesta secció es va veure eclipsada per una altra, que des de el meu punt de vista, va ser poc creativa però molt interessant "EL DOCTOR AMOR".

Com podíem anar bé amb una secció amb un nom tant Plasta? Malgrat el meu descontent per la seva presència he de reconèixer que va treure bons "Cotis" dignes de la meua secció, però això només ho penso si estic de bones.

Bé anem per feina que trobo que nou anys donen molt de sí. La veritat és que em costa començar a parlar, ja que la colla i jo hem canviat molt. De fet molts de vosaltres ni tant sols n'haureu sentit parlar, de la Secció Sospito, però vam escriure un parell d'articles ben didàctics, profètics i divertits.

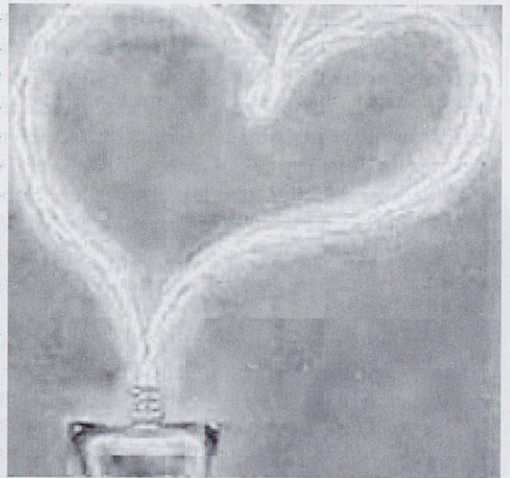
En el nostre primer article vam pronosticar com serien els futurs nens de la colla, ja que en aquell moment hi havia un gran desmadre hormonal que va provocar l'aparició com per art de màgia de diferents parelles.

Algunes encara existeixen i d'altres ja no. Malgrat el trencament al llarg dels anys d'algunes d'aquestes, haig de dir que el fort degoteig d'Homens i de Dones que hi ha hagut ha provocat que en surtin d'altres que actualment sí, que encara funcionen.

Dels nens que vam preveure, només en tenim constància de dos: Otger i Martí Contreras Batlle (de fet són els únics que han fet feina). Ara que hi penso són els únics que encara estan junts: Què Fort! Haig de dir que en aquell article sortien persones ben conegudes per tots, com per exemple, en Jordi Oliveras. En aquell moment li vam preveure un tipus de fill que anava en funció de la parella que tenia. Però va ser enginyós, cabut i persistent i va casar-se amb la Mercè

Martinez, i si deu vol, veurem si l'Anna reuneix allò que la secció pensa que serà (com la que escriu ja estima aquesta nena serà Genial).

Bé no vull entrar en més detalls ja que hi havia altres parelles que es van quedar en el camí i que tots estimem molt. Actualment la Secció te greus problemes per

assabentar-se d'allò que pot ser interessant, ja que la secció s'ha fet gran. El que en aquells anys pensàvem era un desmadre actualment es tracta d'una petita festa. Haig de dir que ni tant sols el doctor amor arribaria al nivell que exigeix el jovent d'avui.

Per tant i per acabar, dir que totes aquelles parelles, que van ser, que són i que seran, desitjar-los molt bona sort ja que avui en dia no es pot estar segur de res i jo que ja sóc gran, que voleu que us digui, PASSO.

El que pretén demostrar aquest article és que mai es pot baixar la guàrdia ja que la secció pot tornar, fixeu-vos nou anys!

Fins la propera....

S.S.